

Aan alles komt een einde, ook als adviseur bij VKKL.

Afgelopen maand heb ik besloten om na ongeveer 12 en een half jaar als adviseur bij VKKL (Vereniging voor kleine kernen Limburg) gewerkt te hebben, er mee te stoppen. Omstandigheden samen met de bereikte pensioengerechtigde leeftijd dwingen je om keuzes te maken en dat heb ik bewust gedaan. Ik heb me in Limburg steeds bezig mogen houden met het leefbaarheidsvraagstuk in kleine kernen en wijken. Dorpshuizen en dorpsraden en alles wat daarbij kwam kijken lag binnen mijn werkterrein. Samen met mijn collega's hebben we mooie resultaten als adviseur kunnen boeken. We maakten vaak het

verschil. Altijd stond de gemeenschap centraal met haar eigen kennis en steun. Wij voegden vanuit VKKL-zaken toe.

Ik heb ook VKKL in de afgelopen jaren zien veranderen, worstelen en bouwen aan een organisatie met een stevig fundament wat nu verankerd is in de Limburgse samenleving. Rusten als organisatie is er niet bij. Stilstaan is achteruitgang dus moeten de schouders eronder. Er liggen in de provincie nog veel interessante opgaves.

Ik heb in genoemde periode veel mogen leren van alle partners waar we mee te maken hebben gehad. Alle collega's, zowel provinciaal en landelijk maar ook internationaal zijn een verrijking voor me geweest.

Ik wens de organisatie VKKL veel succes in de komende jaren, maar evenzoveel succes gewenst voor alle kleine dorpen en wijken waar het leefbaarheidsvraagstuk hoog op de agenda staat.

Het gaat jullie allemaal goed.

Piet ten Haaf